

**UCHWAŁA NR IX/35/2011
RADY GMINY SIENNO**

z dnia 10 maja 2011 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Systemu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w Gminie Sienno

Na podstawie art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i art. 17 ust. 1 pkt. 13 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U z 2009 r. Nr 175, poz.1362 z póź. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny System Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w Gminie Sienno w treści stanowiącej załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się:

- 1) Wójtowi Gminy
- 2) Kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Antoni Ćwikliński

Gminny System Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w Gminie Sienno

Rozdział 1.

Wstęp

Podstawą opracowania Gminnego Systemu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną jest art. 17 ust. 1 pkt. 13 ustawy z dnia 12 marca o pomocy społecznej (DZ.U z 2009r. Nr 175, poz.1362 z póź. zm.), zgodnie z którym na samorządy gminne nałożono obowiązek wykonywania zadań związanych z tworzeniem gminnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną. Aby system opieki nad dzieckiem i rodziną przyniósł pożądane efekty i był zgodny z założonymi kierunkami należy podjąć następujące działania: - zrobić wszystko, aby dziecko pozostało w rodzinie własnej – zgodnie z zasadą pomocniczości - zapobiegać patologiom społecznym - tworzyć rodzinne formy rodziny zastępczej, tak aby kierowanie dzieci do placówek opiekuńczo-wychowawczych było ostatecznością. Dokonujące się na przestrzeni lat zmiany w Polsce, oprócz pozytywnych skutków przyczyniły się do pogłębienia wielu negatywnych zjawisk, takich jak bezrobocie, spadek dochodów, brak poczucia stabilizacji życiowej i zawodowej, brak poczucia bezpieczeństwa socjalnego. Zjawiska te są przyczyną zagrożeń dla prawidłowego funkcjonowania rodziny i spowodowały, że wiele rodzin stało się podopiecznymi opieki społecznej. Głównym problemem powodującym obniżenie poziomu życia wielu rodzin jest wzrastające bezrobocie. Brak możliwości zatrudnienia powoduje ubożenie rodzin, spadek poziomu życia. Negatywne zjawiska wynikające z trudności na rynku pracy, brak stabilizacji warunków życia, poświęcanie mniej czasu dla rodziny z powodu ciągłego poszukiwania źródeł zarobkowania powodują zagrożenie dla rodziny i są źródłem kryzysów. Zjawiska te często powodują, że rodzina przestaje prawidłowo funkcjonować , pojawiają się sytuacje patologiczne takie jak alkoholizm, narkomania, zażywanie środków psychoaktywnych, przemoc, w wyniku których dochodzi nierzadko do rozpadu rodziny. Pozostawienie rodziny bez fachowego wsparcia i pomocy specjalistycznej powoduje wzrost degradacji rodzin. Niezaspokojone podstawowe potrzeby bytowe nie pozwalają na rozwijanie potrzeb wyższego rzędu. Zmienia się hierarchia potrzeb, często aktywność człowieka koncentruje się wyłącznie na dobrach materialnych. Z uwagi na doniosłość i wagę , jaką pełni rodzina w kształtowaniu przyszłych członków społeczeństwa, należy wspierać ją w taki sposób, aby prawidłowo realizowała wszystkie swoje funkcje. Zmieniająca się rzeczywistość sprawia, że konieczne jest wypracowanie nowych form pomocy, podnoszenie standardów pracy na rzecz dziecka i rodziny. Rodzina powinna mieć zapewnione wszechstronne wsparcie instytucjonalne w taki sposób, aby stworzyła odpowiednie warunki do kształtowania i socjalizacji jednostki. Tam, gdzie przewyciężanie trudności przez rodziny w sposób samodzielny jest niemożliwe, niezbędna jest pomoc instytucji publicznych. Jednym z głównych celów, jakie zakłada pomoc społeczna jest pomoc osobom i rodzinom, które znalazły się w trudnych sytuacjach oraz rodzinom dysfunkcyjnym. Rodzina powinna mieć zapewnione wszechstronne wsparcie instytucjonalne w taki sposób, aby stworzyła odpowiednie warunki do kształtowania i socjalizacji jednostki, a następnie zdołała je na tyle umocnić, aby stały się trwałe. W tym celu zgodnie z art. 17 ust.1 pkt. 13 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr175 poz.1362 z póź. zm.) został opracowany Gminny System Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w Gminie Sienno.

Rozdział 2.

Cel strategiczny

Budowanie zintegrowanego systemu pomocy poprzez doskonalenie jakości usług świadczonych rodzinie i dziecku.

Rozdział 3.

Główne założenia systemu

1. Diagnoza i monitoring warunków bytowych rodzin żyjących w ubóstwie.
2. Usprawnianie procedur chroniących rodzinę przed utratą bezpieczeństwa socjalnego.
3. Poprawa jakości życia rodzin.

4. Ochrona dzieci i młodzieży przed porzuceniem, zaniedbaniem, przemocą, uzależnieniami, demoralizacją i przestępczością.
5. Rozwój zintegrowanego systemu wsparcia dla rodzin żyjących w ubóstwie.
6. Promowanie zdrowego stylu życia, zdrowej rodziny.
7. Podnoszenie kwalifikacji kadry pracującej z rodziną.

Rozdział 4. Cele operacyjne i kierunki działań.

Poprawa funkcjonowania rodziny w jej naturalnym środowisku.

1. Prowadzenie monitoringu i diagnozy środowiskowej dotyczącej funkcjonowania rodzin dysfunkcyjnych.
2. Wzmacnianie zasobów rodziny poprzez prace socjalną.
3. Wspieranie rodzin wielopokoleniowych, z osobami niepełnosprawnymi, przewlekle i psychicznie chorymi.
4. Rozwijanie lokalnego systemu poradnictwa specjalistycznego, psychologicznego, prawnego i rodzinnego oraz doskonalenie wczesnej interwencji w sytuacjach kryzysowych.
5. Koordynowanie działań na rzecz rodzin wieloproblemowych poprzez wdrożenie pracy zespołów interdyscyplinarnych.
6. Realizowanie programów terapeutyczno- profilaktycznych dla sprawców oraz ofiar przemocy.
7. Wspieranie rodzin we wzmacnianiu i odzyskiwaniu zdolności do prawidłowego funkcjonowania poprzez pracę socjalną, pobudzanie społecznej aktywności i inspirowanie do działań samopomocowych.
8. Organizowanie wsparcia grupowego dla członków rodzin dysfunkcyjnych.
9. Pomoc rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji materialno-bytowej poprzez udzielanie różnych pomocy przewidzianych w ustawach o pomocy społecznej, świadczeniach rodzinnych, o zatrudnieniu socjalnym.

Zapobieganie dysfunkcjom rodziny i przeciwdziałanie zjawiskom społecznie niepożądanym - wspieranie rodzin w funkcji opiekuńczo wychowawczej.

1. Promocja i realizacja programów profilaktycznych i psycho-edukacyjnych służących rozwojowi rodziny.
2. Realizacja programów profilaktycznych w obszarze przeciwdziałania przemocy i uzależnienia skierowanych do rodziców, dzieci i młodzieży.
3. Monitorowanie zakazu dystrybucji papierosów, alkoholu i narkotyków wśród młodych.
4. Zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży poprzez propagowanie i rozwój placówek wsparcia dziennego.
5. Zapewnienie dzieciom i młodzieży z rodzin ubogich posiłków w szkole oraz pomoc w wyposażeniu w podręczniki i przybory szkolne.
6. Organizowanie wypoczynku letniego i zimowego.
7. Współpraca pracowników socjalnych ze szkołami, psychologami, policją, kuratorami.
8. Nawiązanie współpracy z instytucjami oraz organizacjami pozarządowymi świadczącymi pomoc na rzecz dziecka i rodziny.
9. Podnoszenie kwalifikacji kadry pracującej z rodziną.

Podnoszenie standardu życia rodzin zagrożonych ubóstwem i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

1. Wsparcie finansowe i rzeczowe rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym.
2. Aktywizacja społeczna i zawodowa osób z rodzin zagrożonych ubóstwem.
3. Wspieranie rodzin we wzmacnianiu i odzyskiwaniu zdolności do prawidłowego funkcjonowania poprzez pracę socjalną, pobudzanie społecznej aktywności i inspirowanie do działań samopomocowych.
4. Pośrednictwo w znalezieniu zatrudnienia członkom rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym.

5. Nawiązanie współpracy z instytucjami oraz organizacjami pozarządowymi świadczącymi pomoc osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym.

6. Pozyskiwanie dodatkowych środków na realizację projektów aktywizujących oraz ułatwiających odnalezienie się na rynku pracy bezrobotnym członkom rodzin.

7. Zawieranie kontraktów socjalnych z rodzinami i osobami dysfunkcyjnymi.

8. Tworzenie zintegrowanych programów przeciwdziałania przemocy, wykołejenia i przestępczości młodego pokolenia.

9. Tworzenie infrastruktury instytucjonalno- organizacyjnej i finansowej wspomagającej programy integracji międzypokoleniowej.

Podnoszenie standardów pracy służb, instytucji pomocowych.

1. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników poprzez udział w szkoleniach specjalistycznych, stażach, studiach podyplomowych.

2. Organizowanie konferencji tematycznych dotyczących problemów dziecka i rodziny.

Rozdział 5.

Zasoby umożliwiające rozwiązywanie problemów dziecka i rodziny

Zasobami umożliwiającymi rozwiązywanie problemów dzieci, młodzieży i rodzin są instytucje znajdujące się na terenie gminy, które funkcjonują w obszarze profilaktyki społecznej, edukacji, służby zdrowia. Są to zarówno jednostki samorządowe jak i organizacje społeczne. Wśród nich należy wymienić: ośrodek pomocy społecznej, policję, placówki służby zdrowia, szkoły, organizacje pozarządowe zajmujące się pomocą dziecku i rodzinie.

Rozdział 6.

Monitoring i ewaluacja

Program dotyczący systemu opieki nad dzieckiem i rodziną będzie podlegał ewaluacji na przestrzeni kolejnych lat. Zakłada się, że ewaluacja będzie:

- sprzyjać rozwojowi instytucji i projektów, które są w niej realizowane
- przyczyniać się do wzrostu skuteczności działań i odpowiedzialności osób, które te działania realizują
- przyczyni się do promocji instytucji będącej realizatorem działań.

W ramach ewaluacji projektu prowadzony będzie monitoring. Monitorowanie programu odbywać się będzie na podstawie corocznej sprawozdawczości z wykonania zadań, analizy danych statystycznych, analizy dokumentów oraz analizy realizacji zakładanych etapów.

Źródłem finansowania zaplanowanych działań w ramach programu będą środki budżetowe uchwalone w budżecie gminy, środki pozyskane z funduszy zewnętrznych, rządowych i programów osłonowych.

Sprawności działania systemu pomocy dziecku i rodzinie upatruje się w zdefiniowaniu obszarów pomocy nie w kategoriach jedynie kosztów, ale dalekosiężnych i efektywnych dla środowiska lokalnego inwestycji społecznych nastawionych na rozwijanie umiejętności rodzicielskich, zapobieganie niedostosowaniu i wykluczeniu społecznemu, a w efekcie poprawę jakości życia dzieci i rodzin. Kompleksowe ujęcie systemu wsparcia dziecka i rodziny wymaga zaangażowania wielu różnych instytucji działających w środowisku lokalnym, koordynatorem systemu jest Ośrodek Pomocy Społecznej w Siennie.